

Al Vrezec

Rojen je bil leta 1976 v Ljubljani, kjer je dokončal študij biologije in si je leta 2004 pridobil naziv doktor znanosti. Petje je začel študirati pri 19.letih in to pri baritonistu Ferdinandu Radovanu, udeleževal se je tudi mednarodnih pevskih seminarjev. Petje je izpopolnjeval še pri Carlosu Montaneju, Jeleni Hafner-Radovan in pri Norini Radovan. Sodeloval je na več koncertih doma in v tujini. Leta 2002 je sodeloval pri scenski postavitvi s klavirsko spremljavo Straussovega Netopirja.

Dirigent in pianist IGOR ŠVARA

je po končani gimnaziji in srednji glasbeni šoli nadaljeval študij na Akademiji za glasbo v Ljubljani, in sicer dirigiranje pri svojem očetu Danilu Švari, klavir pa pri profesorju Marijanu Lipovšku. Diplomiral je leta 1971. V letih 1975 in 1976 se je izpopolnjeval v Leipzigu pri Kurtu Masurju in pri njem končal mojstrski razred. V SNG Opera in balet Ljubljana je zaposlen od leta 1972. Najprej je bil baletni in operni korepetitor, nato dirigent – asistent, od leta 1983 pa je stalni dirigent. V letih 1993-1995 je bil v. d. direktorja in umetniški direktor Opere in baleta SNG Ljubljana. Je dobitnik študentske Prešernove nagrade za dirigiranje in posebnega priznanja na opernem bienalu v Ljubljani za dirigiranje prvonagrajene predstave Slovo od mladosti. Dirigiral je različnim domačim in evropskim simfoničnim orkestrom in gostoval v Italiji, Avstriji, Nemčiji, Romuniji, Bolgariji, Rusiji in v republikah nekdanje Jugoslavije. Od leta 1995 do 1998 je bil stalni gost dirigent v salzburski operi. Kot pianist in dirigent je za glasbene arhive posnel mnoga dela slovenskih in tujih skladateljev. Dirigiral je 51 različnih opernih in baletnih del Verdija, Puccinija, Donizettija, Smetane, Janáčka, Dvoržaka, Čajkovskega, Glinke, Borodina, Rimskega-Korsakova, Bizeta, Masseneta, Wagnerja, Johanna in Richarda Straussa, Gershwina itd. Je stalni pedagoški sodelavec na Akademiji za glasbo v Ljubljani, redno pa sodeluje kot član žirij na domačih in mednarodnih solopevskih in zborovskih tekmovanjih. Od pomladi 1981 je umetniški vodja Ljubljanskega okteta, s katerim je gostoval po Evropi, Aziji, ZDA, Kanadi in Avstraliji.

OPERA

Seviljski brivec

Gioacchino Rossini

Opera v dveh dejanjih
(v slovenskem jeziku)

Dirigent in pianist: **Igor Švara**
Režija: po zasnovi Cirila Debeveca
Scenografija in kostumi: Figaro

Zasedba vlog:

Almaviva:	Andrej Debevec
Bartolo:	Franc Javornik
Rozina:	Barbara Sorč
Bazilio:	Al Vrezec
Figaro:	Zdravko Perger
Berta:	Edita Garčević

Producent: Figaro d.o.o. Lokavec
Scenografijo so sooblikovali: Anton Bavčar, Danilo Šapla, Zdenko Gregorič

DTP: V&H d.o.o. Ajdovščina, foto: GM Humar

Gioacchino Rossini (Pesaro 1792 Pariz 1868) je bil rojen v gledališki družini. Oče je bil orkestrski glasbenik, mati pa pevka in tako je Gioacchino že kot otrok pomagal z igranjem na ta ali oni instrument ali s petjem v zboru. Leta 1806 se je vpisal na glasbeni licej v Bologni, že štiri leta kasneje pa je bila v Benetkah uprizorjena njegova prva opera *Ženitna menica*. Višek na področju komične opere je seveda dosegel s *Seviljskim brivcem* (1816), ki ga lahko postavimo ob bok najboljšim delom te zvrsti.

Vsebinska Zaljubljeni grof Almaviva pride v Seviljo, trdno odločen, da se bo poročil z lepo Rozino. Nanjo budno pazi njen skrbnik Don Bartolo, ki si domišlja, da je on bodoči ženin. Grof k sreči sreča prebrisane Figara. Ta mestni vsevednež, grofa, potem ko Je seveda prejel bogato plačilo, preobleče v uniformo in ga Don Bartolu predstavi kot vojaka, ki išče stanovanje. Almaviva se naseli, a ga kmalu odkrijejo, kasneje zaprejo, ampak zaradi znanega imena kaj kmalu tudi izpustijo. Kasneje se grof znova poskuša vrniti v Rozinino hišo. Tokrat preoblečen v visokega duhovnika. Učitelj glasbe, tudi njen vzgojitelj Don Basilio, nenaklonjen duhovniku, prišepne Don Bartolu naj zoper grofa Almavivo uporabi premeteno orožje - laž! Omenjena dva, lažniva - vzgojitelj in Don Bartolo - , uspeta prepričati Rozino, da se Almaviva z njo le "igra" ter jo prepričata, da privoli v možitev s svojim skrbnikom. Ko se ponoči, Almaviva, s Figarovo pomočjo, vrne v Rozinino hišo, da bi skupaj pobegnili, ga doleti grenko presenečenje - njegova ljuba se mu postavi zoper njega. Toda iznajdljivost Figara se še enkrat izkaže in vsi nespোরazumi so srečno rešeni v veliko zadovoljstvo obeh zaljubljenecv. Seveda je tudi Figarov možnjček še kako poln....

Andrej Debevec

se je petja učil v Glasbeni šoli Vič - Rudnik, nato pri Alenki Dernač-Bunta. Od leta 1993 je solist ljubljanske Opere, kjer je pel v več kot 40 operah , med drugimi (Fenton-Falstaf, Nemorino -Ljubzensko napoj, Franjo-Gorenjski slavček, Almaviva- Seviljski brivec, Ernesto-Don pasquale, Don Ottavio- Don Giovanni, Alfred-Netopir.....) sobeloval je tudi z Operama na Reki in Mariboru in nastopa kot koncertni pevec z različnimi orkestri.

Barbara Sorč

Pevka je doma v Cerknem. Najprej se je učila igrati flavto, s petjem pa je začela kot članica raznih zborov. Dve leti se je učila solo petja pri Editi Garčević-Koželj. Po diplomi na fakulteti za arhitekturo v Ljubljani, se je vpisala na Srednjo glasbeno in baletno šolo v Ljubljani, kjer je bila dve leti njena mentorica prof. Eva Novšak Houška. Nadaljevala je pri prof. Doroteji Cestnik-Spasić. Študij nadaljuje pri prof. Vladki Oršanić in znanje dopolnjuje tudi na seminarjih. Kot solistka je sodelovala z zbori pri izvedbi vokalno instrumentalnih del in na več samostojnih in skupinskih recitalih. Na mednarodnem tekmovanju Ondina Otta 2005 v Mariboru, se je uvrstila v finale. V sezoni 2005/2006 je postala članica solo-zbora Opere SNG Ljubljana, ko je debitirala v operi S. Prokofijeva *Zaljubljen v tri oranže* kot Smeraldina

Franc Javornik

Rodil se je v Vitanjah pri Celju. Na Srednji glasbeni in baletni šoli v Mariboru je uspešno zaključil šolanje pri Milošu Brišniku in ga je nadaljeval v Ljubljani, kjer je leta 1972 diplomiral na Akademiji za glasbo pri prof. Kseniji Kušej-Novak. Kariero je pričel v SNG opera in balet Ljubljana, kjer je leta 1997 prejel naziv prvak slovenske opere. Zelo aktiven je bil tudi na koncertnem področju. V svoji karieri je interpretiral več kot šestdeset različnih vlog. Zlasti se je odlikoval v komičnih vlogah italijanskega repertoarja, med katerimi je na zelo vidnem mestu vloga Figara v Rossinijevem *Seviljskem brivcu*. Obenem spada med najboljše vokalne interprete Mozarta pri nas, saj je bil nepozaben v vlogah *Leporella* in *Figara v Figarovi svatbi*.

Zdravko Perger,

baritonist v ljubljanski Operi, ima za seboj lepo število opernih likov, med katerimi najbolj izstopajo: Harlekin v *Ariadni na Naksosu*, Figaro v *Seviljskem brivcu*, Belcore v *Kapljicah za ljubezen*, Chansonette v *Gorenjskem slavčku*, Germont v *Traviati* ... Posveča se slovenski ljudski in umetni pesmi, predvsem novitetam, ter sakralni glasbi. Nastopal je s simfoničnim orkestrom RTV Zagreb, Simfoničnim orkestrom Pecs (Madžarska), Simfoničnim orkestrom Camerata Labacensis iz Ljubljane Simfoničnim orkestrom TU Dunaj... Gostoval: v Avstriji, Italiji, Avstraliji in na Japonskem. Štiri leta je bil član slovitega Slovenskega okteta. Posnel je zgoščenko slovenskih ljudskih pesmi. Več kot deset let deluje kot javni kulturni delavec doma in v tujini in je ustanovitelj Primorskega mednarodnega festivala v Ajdovščini.

Edita Garcevic Kozelj

Odrascula v Beogradu, kjer je diplomirala na Pravni fakulteti. Po prihodu v Ljubljano je v šolskem letu 1993/94 diplomirala na tukajšnji Akademiji za glasbo. S študijem je nadaljevala na dunajski Visoki soli za glasbo in upodabljaljoco umetnost in se je po uspešnem zaključku se naprej izpopolnjevala tako doma kot v tujini. Poleg petja se ukvarja s pedagoškim vokalnim delom. Aktivna je kot operna in kot koncertna solistka. Ze kot studentka je nastopala na odru SNG Opera in balet Ljubljana, prvo kot članica Opernega studija, potem pa kot solistka iste ga teatra (Dorabella, Lisinga, Dryada, Paulina, Marcellina, Suzuki, Vanja, Tatjana, Kasjejeva, Fidalma,.... in Linetta in Smeraldina v Prokofjevi operi *Zaljubljen v tri oranže*).

